

Anul XXXII.

Arad. 9|22 Noemvrie 1908.

Nr. 45.

REDACȚIA:

și

ADMINISTRATIA:
Bathányi utca Nr. 2Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.
Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL
ABONAMENTULUI:
PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI

STRĂINATATE:

Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 286.

GURSURI PENTRU ANALFABEI.

Cu vreme și fără de vreme, precum ne îndrumă apostolul limbilor, am stăruit și stăruim pentru lațirea culturii între popor. Poporul fără cultură este o masă inerbă, care nu numără în procesul civilizației.

Cu bucurie constatăm, că mișcarea pentru lațirea culturii intelectuale și morale între popor a luat dimensiuni mai mari decât mai nainte.

Între aceste înregistrări circularele Asociației, întocmite pentru utilizarea timpului de iarnă, când poporul nu este ocupat la lucrul de câmp și satele să pot preface în școală vârstnicilor.

Iată circularele adresate de biroul Asociației din Sibiu către directorii despărțamintelor:

I. Cursurile pentru analfabeti.

Nr. 849—1908. Domnule director! Una dintre problemele cele mai însemnante ale Asociației e răspândirea culturii la sate. Cei grupați în jurul acestei instituții se și străduesc de multă vreme să lumineze țărânia, să o imprietenească cu cunoștințe, cari să-i poată înlesni o viață mai ușoară, mai fericită. Cu toate străduințele frumoase ale Asociației și ale altor instituții culturale de-a veni în ajutorul țărâniei, vedem că ea se află și astăzi pe o treaptă culturală foarte inferioară. Poporul român are cei mai mulți analfabeti și se socotește de cel mai înapoiat în cultură dintre toate popoarele din Ungaria. Țărânia noastră trăiește și astăzi o viață primitivă, năcăjătă și patriarchală, aproape ca în vremile când era lipsită de școale și de conducători luminați.

Această întârziere culturală a țărâniei e o mare primejdie pentru însăși existența noastră națională. De aceea trebuie să ne dăm seama de cauzele acestei înapoieri și să ne dăm silință a găsi mijloace.

Una dintre cauzele principale ale inferiorității noastre culturale, e necunoștința de carte a țărâniei. Mai ales astăzi aceasta scădere a țărâniei poate avea urmări foarte pagubitoare pentru interesele naționale din viitor ale poporului românesc. E timpul suprem deci să ne încordăm toate puterile pentru a împrieteni țărânia noastră cu

cetitul și scrisul, înlesnindu-i prin aceasta posibilitatea de a-și câștiga cunoștințe folositoare în lupta pentru viață.

În urma decisiunii adunării generale din Sibiu și a comitetului central, vă rugăm, ca în cursul iernilor viitoare să inițiați preoțimea și învățătorimea să țină în fiecare comună de pe teritorul despărțamântului d-voastre cursuri cu țărani, în cari să-i învețe cetitul și scrisul.

Comitetul central al Asociației dă cinci premii de câte 50 coroane acelor învățători și preoți, cari vor dovedi, prin directorii și comitele cercuale ale despărțamintelor, că au instruit mai mulți analfabeti în cursul iernei viitoare.

Vă rugăm să dați și d-voastră din avere despărțamântului mai multe premii, ca să îndemnați și prin acest mijloc ținerea cursurilor de analfabeti. Ați putea solicita ajutoare și dela bâncile de pe teritorul despărțamântului d-voastre.

Învitându-vă să binevoiți și aduce chestiunea tinerii acestor cursuri în una din ședințele mai apropiate ale comitetului cercual și să ne comunicați dispozițiile ce le-ați luat, vă rugăm să primiți asigurarea deosebitei noastre stime.

Sibiu, 26 Octombrie 1908.

Prezidiul Asociației:

Iosif Sterea Șuluțu.

*

Conferințele „Asociației”.

Nr. 1026—1908. Domnule director! Fiindcă la circularea noastră Nr. 830/1908 din 1 Septembrie a. c., în chestiunea aranjării conferințelor pentru inteligență din partea biroului central al Asociației n-am primit răspuns decât abia dela jumătate dintre domnii directori ai despărțamintelor, cărora ne-am adresat și fiindcă cei mai mulți dintre dnii directori, cari au răspuns, că vor ține conferințe nu au indicat nici subiectele conferințelor, nici numele conferențiarilor, sau au trimis un program necomplet, — comitetul central în ședința sa ținută la 16 Octombrie a. c., a îndrumat biroul central să stăruiască pe lângă despărțaminte să aranjeze singure conferințele pentru inteligență și dacă doresc conferențari străini să se îngrijească de invitarea lor, suportând toate cheltuielile.

Conform acestei decizii a comitetului central, vă rugăm să binevoiți și să îngrijي, ca în sediul despărțământului D-voastre, eventual și în alte centrale mai însemnate de pe teritorul despărțământului, — să se țină cât mai multe conferințe pentru pătura cultă și se binevoiți și ne înaintă la timp un raport amănunțit despre rezultatul acestora sau despre cauzele care v'au împiedecat să aranjați asemenea conferințe.

Conferințele ținute în cursul anului 1908 veți binevoi a le trece și în blancheta ce vi se va trimite în curând, pentru raportul general despre activitatea despărțămîntelor în cursul anului 1908.

Primiti, vă rugăm, domnule director, asigurarea deosebitei noastre stime.

Sibiu, 26 Octombrie 1908.

Prezidiul Asociației:
Iosif Sterca Șuluțu.

*

Comitetul central a încredințat biroul, să mai facă câte o adresă către toate diecezele, rugându-le să îndrumă pe domnii protopopi, preoți și învățători, să aranjeze cât mai multe cursuri pentru analfabeti.

Însuflarea cu care e primită ideea cursurilor nădăjduim că va avea cele mai frumoase rezultate. De sigur că băncile noastre se vor întrece în a da premii pentru cei ce vor ține asemenea cursuri.

In curând se va trimite din partea biroului central al Asociației o circulară către directorii despărțămîntelor pentru aranjarea prelegerilor poporale la sate, și un apel către toți fruntașii români să se înscrive membrii ai Asociației. Rugăm și pe această cale pe toți voitorii de bine ai instituției noastre culturale să lucreze din răspunderi pentru populizarea ei.

Educația școlară.

Ace școală menirea de a instruă ori numai de a educa? Ori șe are pe amândouă?

Sunt niște întrebări peste care orice bărbat de școală nu poate lesne trece la ordinea zilei. Pentru un laic, care vede numai prin ochii praxei sale, aceste întrebări pot avea diferite răspunsuri: Unul poate va zice școală are să învețe și iarăși să învețe până ce elevul va fi eșit de acolo burdul de carte educația se cuvine familiei. Ea are să-și întogmiască viața de acea să-și supravegheze viața fililor, ca să se facă bărbăti bine crescuți. Altul va opina contrar zicând: Da! școală să instrueze, dar prețul cel mai mare să-l pună pe creșterea copiilor, căci ce folos de toată învățătura, dacă ea ne va da niște cetăteni desmățăți, leneși, mincinoși, tâlhari, ateisti etc.

Vedem deci la acestea două moduri de vedere, purcesc din două puncte de vedere. La unii știință și învățătura sunt săngurele daruri venite dela școală,

iar celelalte toate se vor adăuga lor. La ceilalți menirea școalei este de a dă copiilor o creștere corăspunzătoare, față cu care învățătura e redusă la o ordine mai inferioară.

Ca să nu sun rău înțeleși, notăm, că acei interlegem școală poporala și nu școli superioare.

Ca unii cărora ne place să consultăm și opinia poporului ne întrebăm: Oare poporul ce cere dela școală? După cât cunoște eu poporul, țărani opinează așa: „Trimite copilul la școală să învețe ucinașele, să știe cetății apostolul în biserică, să se roage lui D-zeu de pe acaftist și să-și știe serie barem numele“. Adeșorii i-am auzit zicând: „Eu nu știu, ce învăță astăzi în școală, că nici barem ucinașele nu le știe, decum să-i aud cântând în biserică Doamne milueste-ne! Mai de mult, când învățăm noi toți cântam lângă strană și parte mare spuneam apostolul și cetății psalmi. Astăzi stau, ca niște butaci. Învăță toate proștiile despre broaște și găndaci și când colo, togmai ce trebuie nu învăță. Vai de învățătura lor. Si totuși atunci plătian 30 de zloți la dascăl; iar astăzi capătă 300 de zloți“.

Vedem deci părerea isvorată din mintea țăranului român, peste care nu e permis să trecem la ordinea zilei, fără a fi păcatuit, de a nu ne inspiră din sentimentele poporului în chestii cardinale de cultivare a neamului nostru.

Ca anul, care trăesc în mijlocul preocupărilor de atare natură, nu mă pot subtrage de a nu spune: Școală poporala română din patria noastră prea mult instruiază și prea puțin educă. Prea tare ne-am depărtat dela școală tradițională, răsărită sub aripile bisericei ortodoxe române și prea ne-am dat în apele laicismului școlar.

Trebue cu o oară mai degrabă să ne întoarcem în vechea ogașie, căci trainică și bună e aceasta. În relațiile sociale, etnice, specifice, bine să avem grije să nu depăşim linia de propășire naturală în evoluția culturală a neamului nostru.

Nu învinuesc pe învățătorimea noastră de astăzi și nici că suntem în drept a o învîntul pentru aspră judecată ce-i face țărani noștri.

Pretențiile de astăzi dela biata școală românească din această patria sunt așa de mari și așa de grele, în cat numai cel ce zace sub povara lor le simțește și poate apreția deplin.

Cum am putea deci să venim învățătorului întrajutor spre a rezolvi problema unei educații bisericești, românești mai intențioase și cu mai mulți soți de îsbândă, decât ea să poată face? O întrebare pe cat de grea, pe atât de ponderoasă întru rezolvarea cu succes a unei educații sănătoase a tinerimei școlare în spirit religios, moral și național.

În un articol următor voi incerca să caut soluția acestei mari probleme...

Dr. Petru Span.

Congresul de educație morală.

V

În ședința a opt-a și ultima a acestui congres s'a desbatut problema deprinderii cu moralitatea în diversele împrejurări de vârstă.

S'au prezentat nouăsprezece memorii, din Olanda, Belgia, Franța, Anglia și alte țări, — dintre cari a lipsit Șvîțera, tocmai țara în care mai ales se face foarte mult și e de model pe terenul educației.

Constante Jones de la universitatea din Cambridge cere, ca studenții să se îndeletnicească nu numai cu studiile ci și cu științele morale, practica moralei, politicii și datorilor cetățenești; e păcat că științele morale sunt obiect de examen numai la facultatea pregătitoare de profesori.

Despre educația în grădinile de copii o doamnă engleză și una germană s'au potrivit în păreri.

Copiii mici trebuie să-i lăsăm cât mai mult în inconștiență, în starea lor de nevinovație, din care să-i scoatem cu încetul, treptat, folosindu-ne de aplicarea lor la activitate și ajutându-i cu mare băgare la formarea judecății și simțirii, ceea-ce — zice d-na Uara Richter — trebuie să se facă cu o rezervă solemnă. Cere, ca grădinile pentru copiii din popor să aibă caracterul de familie.

In școalele de perfecționare specialistă, cum sunt cele industriale, comerciale și a. trebuie să se urmărească nu numai îmbogațirea cunoștințelor, ci să se desvolte și caracterul moral. E mai mare trebuință, și în comerț, de oameni buni, mai mare decât de cei prea deștepți. Trebuie dar să ne îngrijim și de dezvoltarea caracterului tinerilor intrați în comerț ori afaceri, căci este de mare folos să se crească oameni cinstiți și cumpătați ba și mai mult este a se pretinde, — să fie și simpatici, prin deprinderile și caracterul lor moral.

Dr. Czettler din Ungaria spune, că concepțiile morale sunt parte a întregitoare a cunoștințelor câștigate; și din acest motiv și pentru satisfacerea acestei trebuințe sociale și individuale să se desfășeze specializarea tehnică în gradele de jos și să se mențină școalele speciale, cu scopul de a întări cinstea personală, onoarea și tinerea cuvântului dat.

Immanuel Lewy vorbind despre moralitatea profesională »Berufselhic«, arată un sir întreg de postulate pentru reformarea justiției, cari nu se pot tagădui dar sunt greu de împlinit.

Dr. Paton răzimându-se pe o lucrare nouă a unui american — St. Hall: »Tineretă psihologia ei și legătura ei cu crima, religia și educația« — arată primejdiiile cari amenință tinerimea în atelier și pe stradă. Si propune înlăturarea pri-

mejdiielor printr-o disciplină sănătoasă, prin care se pot birui primejdiiile. Școale menite să întărească în această direcție au să se bazeze pe patru considerații și anume: higienă, morală, recreație și practică.

Asupra problemei raportului dintre »Biologie și educația morală« stăruiesc mai mulți autori de memorii. Educatorii zic ei, și cu drept cuvânt, au neapărată trebuință de a cunoaște legile, moștenirii și ale dezvoltării biologice în felurile vârstelor ale vieții copilului.

Querton stăruie pentru conlucrarea familiei cu școala, pentru înlăturarea credințelor greșite și vătămătoare.

Calitățile din naștere ale copiilor, — zice Thistleton-Mark, pot fi călăuzite până la un punct. Se poate da îndrumare morală instinctelor în parte egoiste, în parte altruiste, ca frica, neplăcerea organică, ori interesul pentru jocuri, și a.

Asupra dezvoltării caracterului din punct de vedere biologic a emis Miss Hoskyns părerea că în fiecare fază a vieții copilului este o pregătire subconștientă, pentru starea conștientă care are să urmeze și că aceasta se întemeiază pe experiențele câștigate în fază subconștientă. Deci dascălii și părinți să fie cu mare băgare de seamă în educație, ca nu numai să lupte cu problemele cari se însășișează, ci prevăzându-le la vreme, pentru a le preveni.

Staruie și asupra problemei reproducției și cere înstruirea lînerimii asupra ei. Drummond arată greutățile clasificării stadiilor pentru același lucru. Stadiile ar fi: pruncia, întâia copilarie, parlea din urmă a copilarii, întâia tinerețe și sfârșitul tinereții.

Maurice de Fleury facând analiza psihologiei morale a copilarii e de parere, că dezvoltarea morală e mai mult chestie de creștere, decât de moștenire; și pentru fiecare vârstă sunt alte criterii conducătoare.

Slaugter crede că educația nouă morală va aduce schimbare în religie, legi, opinia publică, morala personală, și că sarcina părinților va ajunge cu vremea cea mai plină de răspunderi.

Dr. Stephani arată legătura dintre sănătate și morală. După părerea lui educația morală a voinții și simțirii înarmează trupul împotriva bolilor și slabiciunii.

Mis Charlotte arată înfiruirea mediului înconjurator asupra dezvoltării morale, cum este înfiruirea familiei, vieții sociale, spiritului național, luptei de clasă și a. și cere a se face instituții pentru întărirea și scutirea de vătămările morale, pe cari le au păcatele societății asupra dezvoltării morale a copiilor.

*
Am dat în seria de articoli de raportaj ce se încheie cu cel de față esența desbaterilor, car-

au avut loc între oameni iubitori ai omenirii și răvnitori pentru înaintarea și fericirea ei, adunați din lumea întreagă la Londra.

Între cei ce s-au întrunit au fost și din țara noastră oameni distinși maghiari; și a fost și un reprezentant al ideilor generoase și din România.

Comunicatul făcut de reprezentantul român la congresul pentru educația morală și formarea de caracter îl vom da într'un număr viitor al revistei noastre »Biserica și Școala«.

Sufletul omenesc

(studiu metafizic)

de

Vichentie Simiganoschi
preot ort. rom. în Iliești (Bucovina).

— Introducere. —

(Urmare.)

Ori unde astăm viață, ea este de față, ori unde dăm de voire, ea este cauză, și unde vedem acțiune, acolo o astăm ca forță și prin dansa cunoaștem atot-prezenta creatorului nostru, precum exclamă psalmistul „Unde mă voi duce dela față ta și de spiritul tău unde mă voi ascunde“? Iară poetul german Schiller zice: „Unde văd un corp, presupun un spirit, unde aslu mișcare, zăresc gândire, și aşa înțeleg omniprezenta lui Dumnezeu“.

În roțirea pământului, prin care se părândă ziua și noaptea, timpul de muncă cu cel de repaus, cine nu astăm viață și puterea creatorului? Sau în calea sa eliptică în jurul soarelui, care prescrie vegetației cursul periodic de înoire, naștere, dezvoltare și moarte, icoană pragmatică a vieții noastre pământești, carteza cea vie de nepătrunsă înțelepcune ce ne face, ea să cunoaștem ființa, rostul și ținta existenței noastre?

Cu avânt poetic exprimă acel adevar marele gânditor Schiller: „Se trezește în peptu-mi creștință, că chiar și soarta viitoare a sufletului omenesc se astă prorocită în oracul tainic al creațiunii fizice. Fiecare primăvară, care din sănul pământului trăzește văstările florei, îmi tălmăcește secretul morței și-mi alungă teama de somnul vecinic. Omida, care se preface în fluture, îm dă icoană fidelă despre nemurirea noastră. Legile naturei sunt niște semne, prin cari creatorul ni se descopere. Eu vorbesc cu dansul prin organul naturei, prin istoria lumii“.

Când toate forțele naturale, cum ele din sus în jos se reduc la voluntatea naturală; (cum apele se revarsă în mare), și iară cum aceasta din adâncul ei metafizic în sus se revarsă în cele trei domenii, (cum trupina se desface în ramuri), constată că ca una și aceeași după felul de constituție a fiecarui domeniu, ea se manifestă ca viață anorganică, vegetabilă și animală; iară în lăuntrul fiecarui domeniu ca și fiecarui individ după felul mecanismului, la care se transmite ea se ivește în felurite funcții. O analogie frapantă ne prezintă chinematomecanica. Mișcarea aplicată la

o coardă strunță produce ton, la moleculele eterice lumină la nerv simț, la aer vânt. În termomecanică astăm, că focul topește ceară, moaie ferul, învărtăoașă lemnul. În fiecare corp după conzistență internă se produce alt fenomen și în fiecare organ alte funcții.

Resumarea concluziilor din relevările aduse neaduce la amplificarea următoare: Prin faptul, că substanța metafizică e activă în toate trei domeniile, ca unică forță motoră, diverzitatea funcțiilor și a lucrărilor isprăvite se explică din felul constituției lor interne. Prin urmare forța metafizică ca una și aceeași în toate ca motor activă, prin fiecare fel de constituție internă a diverzelor organe și domenii ni se prezintă sub diverse forme de funcții și de viață.

Prin anumite părți ni se poate obiecta, că deplasă lumea la o mașină. Dacă nici un cunoșător profund af naturei nu va contestă, că lumea încreagă e o mașină uriașă compusă din trei feluri de mașini centromobile, tot atâtă de simple ca și foarte complicat compuse și nepătruns de artistic constituite. Deosebirea esențială constă în proveniența și în localizarea forței motore. Mașinele mecanice sunt moarte, fără de o forță proprie. Mașinele lumei sunt vii și forță motoră zace în lăuntrul lor.

Vederea fiziomecanică despre constituția psihofizică a omului astă razimul său în anatomia somatologică, și în fiziolgia mărburilor și a morței. Boalele după ființă lor nu's alte cele, decât conturbarea mecanică a concurentului organic produsă de oarecare incident ostil, iară moartea la rândul ei este intreruperea acestuia prin faptul unei nimiciri organice. Doavă eclată ne oferă cazurile de leșin, unde prin un tratament timpuriu concurentul organic pus în acțiune reduce viață și înălță moartea bănuță.

Fiecare leșin samănă cu moartea, dară un leșin adevarat subsistă numai atunci, când reimprospătarea concurentului organic nu a devenit imposibilă. Prin faptul, că tratamentul timpuriu înălță leșinul și întrelasarea, sau înăzirea lui aduce moartea, cunoaștem că ca fenomen fizic nu este alta ceva, decât acțiunea mecanică a organismului omenesc, întreținută prin continuitatea substanței metafizice.

Emil

sau

Despre educație

de
J. J. Rousseau,
tradus de

Ivan Ardelean invățător.

Cartea I.

— Urmare. —

Îndatăcă copilul știe face deosabire între obiectele deja cunoscute, trebuie să simt precauții, că pe care să-l arătăm. Zace în natură omenească, că de orice obiect necunoscut și nou se interesează mai tare. E

destul de neputinciosă ca să se înfricoșeze de orice necunoscut. Cel mai bun medicament în contra acestei ingroziri e deprinderea privirei noastre cu mai multe obiecte necunoscute. Copilul crescul în chilii curate, cari nu au avut ocaziune a vedea paingini, în toată viața lor se vor îngrozi de aceste insecte, dacă le vor vedea mai târziu. Aceasta îngrozire fără motiv nu o am aflat la copiii crescute la țară.

Dacă e întrată, cardinal alegerea obiectelor arătându-le, că frica sau curagiul copilului depinde dela aceea, pentru că nu începe creșterea noastră nainte de-a să vorbi și înțelege pe alții? Dorința mea e, ca să fie obicinuit a privi cu încetul obiecte nouă, abominabile și cari deșteaptă interesul mai apoi animale respingătoare, aşa, că în urmă imitând pe alții să prindă și el în mâna de acelea. Dacă în fragedă copilarie a privit broasca țestoasă, șerpele și racul fără nici o sovăire, în etatea bărbătiei nu în grăbă se va înfricoșa nici de un animal. Înaintea aceleia, care zi de zi vede aşa ceva, nu există obiect îngrozitor.

Fiecarui om e frică de mască. Eu încep cu aceea, că arăt o mască mai puțin îngrozitoare Emilului meu. Mai târziu înaintea lui se va mască cineva, la ce eu voi răde, cei prezenți vor erumpe în hohote și în mijlocul atator glume copilul însuși va începe a ride. Cu încetul voiu arătă masce mai puțin atrăgătoare; în sfârșit nu-l voi căuta chiar nici dela privirile celor mai schimonosite. Dacă aceasta procedură se săvârșește gradat, atunci la vederia celei din urmă masce chiar aşa va ride de cu dulce copilul, ca la cea dintâi și de aci înainte nu trebuie se avem teamă că-l vor însăjumări cei mascați.

Dacă Hector la prieju desătirei sale de Andromache, micul Astynax înfricoșându-se de peana coifului pe care necunoscându-l începu să plângă spăimântator și-si caută adăpost la sănul doicei sale, la ce mamă-sa se buzuese să ride cu ochii plini de lacrimi, ce trebuie să facă spre delăturarea îngrozirii? Tot aceea, ce a făcut Hector, punându-si coiful pe pământ, începând să mână băiatul său. Nu trebuie să ne mulțămim cu alinarea primelor îngrijiri, ei apropiindu-ne de coif, trebuie să ne jucăm cu penele acelui și aceasta trebuie imitată și de băiat; în urmă doica ar pune pe cap coiful desmerdându-se și văzându-se, presupunând dacă o servitoare ar avea curajul să atinge de aşa ceva, cum e coiful unui ostaș.

Dacă a-si voi a pregăti pe Emil pentru detunătură de pușcă, înainte de toate a-si aprinde pravul unui pistol. Aceasta flacără trecătoare, care pare a fi unui fulger neînsemnat iar cauză numai placere. După aceea a-si continuă aceasta operațiune cu o cantitate mai mare de iarbă. Cu încetul v-a-si umplea și pistolul, dar fără glonț, iar mai târziu l-a-si umplea chiar și cu acela. În fine l-a-si deprinde la detunăturile puștii, traseurilor și tunurilor, până ce va suporta și cele mai teribile sguduiri.

Am avut prieju să mă conving despre aceea, că copiilor nu mult le pasă de tunet, numai decumva

vătămă prea tare auzul și să cu o putere extraordinară. Frica de trăsnet numai atunci îl cuprinde, dacă sa informați că trăsnetul uneori dă sau omoară. Dacă cunoștința aceasta îi începe a face fricoși, trebuie să grijim, că dedarea să-i mână. Prin o procedură inductivă și gradată putem să transformăm copii și oamenii de-opotrivă până la culmea cea mai înaltă a curajului.

La începutul vieții, când încă nu sunt active facultățile memoriei și imaginării, copilul se interesează numai de aceea, ce în momentul ultim a avut influență asupra senzurilor sale. Aceste observații însă servind numai ca bază pentru cunoștințe viitoare, chiar pentru aceea, dacă lăsăm se decurgă acestea în mod rațional unele după altele, prin ce pregătim memoria, ca observațiunile căștigate să le stie revocă după aceeași ordine. Copilul fiind atent numai la aceea, ce observă prin senzuri, deocamdată e suficient dacă căutăm legătura fenomenelor cunoscute și acelor obiecte, cari au produs acele fenomene. Copilul se întinde după toate, toate le prende să nu-l opriți dela aceasta. Prin aceasta impaciență își căștigă foarte multe experiențe; prin aceea își formează idee despre căldura, răceala, tăria, formabilitatea, greutatea și ușurința corpurielor. Prin aceea, că examinează și pipăile corpurielor*, și mai ales prin aceea, că combină văzul cu pipăitul, adeca prin ochi își formează imaginea aceea, ce prin pipăit se produce în degetele lui și-si formează idee despre extensitatea, forma și alte însușiri ale obiectelor.

Nu mai prin mișcare ne vine la cunoștință, că sunt obiecte și de aceleia, cari nu sunt identice cu persoana noastră și numai prin mișcarea proprie ne putem căștiga idee despre extensitatea acelora. Copilul neavând încă imaginea acestora se întinde după dânsenele intruna că și când ar fi în nemijlocita-i apropiere de o sută pași. Aceasta apucare o privesc ca o dorință a dominării sau aşa, ca și când ar disputa apropierea respectivului obiect sau ca și când ar aștepta din parte-ne aducerea lui pentru dânsul. Dar nu e aşa. Chestia însă e, că acele obiecte, cari la început îi-a presupus ale vedea în creerii săi, iar mai târziu în globul ochiului, i-se pare ale zări în vîrful degetelor necunoscând altă depărtare decât ce poate să ajungă.

Trebue să te, că să-l plimbăm căt mai des dela un loc la altul, că să simtă schimbarea locului, până când nu își va forma idee despre distanță. Când e în stare să distinge aceea, trebuie să răși condus prin alte metode, adeca nu trebuie dus acolo unde îi convine, ci acolo unde ne convine nouă; pentru că indată ce nu va fi ademenit de simțurile sale, cauza nealinării încă trebuie cercetată alt undeva.

Aceasta variație e principiară și pentru aceea trebuie definită mai de aproape.

* Dintre toate senzurile, sămătul miroslui se desvoală mai târziu. De aici provine apoi presupunerea aceea, că copiii până la etate de 2-3 ani nu cunosc miroslul plăcut sau neplăcut. Tot aceasta se poate observa și la alte specii de animale.

Neplăcerea necesităților, care lipsesc o exprimăm prin anumite gesturi, dacă vom să recurgem la ajutorul altora pentru împlinirea acelora. De aici provine neliniștea și plângerea băieților. Și aceasta e foarte natural. Fiindcă adecă toate observațiunile sunt numai senzuale, și pe căt acelea sunt plăcute, petrec în deplină liniște, iar dacă sunt neplăcute, ne dău de știre prin limba lor, ca și când ar cere ajutorul nostru numai decât. Pentru aceea în tot timpul, căt sunt trezi, aproape e imposibil să fie bine dispuși; sau dorm, sau sunt iritați.

Toate limbile s-au dezvoltat în mod artificial. Mult timp s-a cercetat, că oare există limbă naturală și universală sau nu? E echitabil, că există și o astfel de limbă, și aceasta nu e alta decât aceea, în care vorbesc copiii atunci, când încă nu știu vorbi. Aceasta limbă ce e drept nu e articulată, dar e înțelegibilă și îndestul de flexibilită.

Prin întrebuițarea limbei sau vorbirei noastre o neglijăm cealaltă întru atâtă, încât o uităm total. Să urmărim cu atenție copiii nu peste mult timp iarăși vom învăța-o dela dânsii.

Doicele în privința aceasta sunt adevărate naștere ale limbii; ele înțeleg toate, ce vorbesc copiii încă dințăți lor, ele le răspund, le vorbesc și încă rostesc și cuvinte îndecursul vorbirii lor, dar aceste sunt superflue, fiindcă copilul nu e atent la înțelesul cuvintelor fără numai la tonul vorbirei.

CRONICA.

Aniversarea numelui M. Sale Reginei Elisabeta. Joi, 6/19 Nov. a. c., s'a oficiat în biserică catedrală din loc serviciu divin întru amintirea M. Sale mult regretatei Reginei *Elisabeta*. De față a fost P. S. Sa Domnul Episcop dicezan *Ivan I. Papp*, funcționarii consistorului, întreg corpul profesoral precum și tinerimea studioasă dela seminarul nostru diecezan. A pontificat P. C. Sa părintele *Roman R. Ciorogariu*, protosincel, director seminarial, incungurat de preoții: *Gavril Bodea*, Dr. *Teodor Botiș* și diaconul *Nicolae Mihulin*. După serviciul divin, corpul profesoral și tinerimea studioasă, în frunte cu directorul *Roman R. Ciorogariu*, s'a întrunit în sala festivă a seminarului, unde profesorul preparandial Dr. *Petru Pipoș* a ținut tinerimei adunate un discurs foarte frumos în care a descris viața și a arătat meritele mult regretatei defuncte.

Deputați congresuali din dieceza Aradului. Deputați din clerc: Iosăsel: Cornel Lazar, Lipova-Vinga Augustin Hamsea, Pâncota: Ioan Georgea, Bîrchiș-Chișetău: Gherasim Sârb, Arad: Roman R. Ciorogariu, Timișoara-B.-Comloș: Dr. Traian Putici, Giula-Chișineu: Dr. Ioan Trailescu. Deputați mireni: Șiria: I. Russu Șirianu, Giula: Dr. Nicolae Oncu, Boroșneu: George Feier, Timișoara: Pavel Rotariu, Chișineu: Mihaiu Veliciu, Vinga: Em. Ungurean, Arad: Aurel Petrovici, Chișetău: Dr. Iosif Gall, Buteni: Vasile Goldiș, Hâ-

magiu: Petru Truța, B.-Comloș: Dr. Nestor Oprean, Lipova: Antoniu Mocsonyi, Radna: Dr. Ioan Suciu, Bîrchiș: Petru Ionaș.

Preoții să predice. P. S. Sa Episcopul Pimen al Dunărei-de-jos din România a luat hotărîrea, ca preoții și diaconii licențiați în teologie, sau absolvenți cu diplomă ai seminarului, în fiecare Dumineacă și sărbatoare mare, după slujba sf. liturghii, în bisericile dela orașe sau dela țară, să țină predici. Acei, care nu vor îndeplini această obligație impusă de serviciul preotesc, vor fi amendati cu oprirea din leașă a părții socotite proporțional cu Dumineacile dintr'o lună, ca pedeapsă pentru neglijență sau lipsă dela serviciu.

Învitare la ședință literară publică, ce va aranja Societatea de lectură a despărțământului pedagogic din Arad, Dumineacă în 9/22 Noemvrie în sala festivă a institutului. Prețul de intrare: pentru o persoană 1 coroană, pentru o familie 2 coroane. Venitul e destinat pentru bibliotecile de curs. Începutul la 3 ore d. a. Suprasolviri mari nimioase se primesc cu multămită și se vor chita pe cale ziaristică. Programa: 1. Imn; de T. Popovici. Executat de corul societății. 2. Cuvânt de deschidere, de dl. prof. Avram Sedeau președintul societății. 3. Latina gîntă, de V. Alexandrii. Decl. de St. C. A. Vulpe ped. c. IV. 4. Trei Doamne și loți trei de G. Coșbuc. Decl. de V. Mangra ped. c. I. 5. Frații Jderi, de V. Alexandrii. Decl. de C. Farcașiu ped. c. II. 6. Insușirile personale ale învățătorului, dizertație de Alex. T. Sala ped. c. IV. 7. Nunta Zamfirii, de G. Coșbuc. Decl. de G. Olariu ped. c. III. 8. Plugul blăstămat, de V. Alexandrii. Decl. de G. Mihuță ped. c. IV. 9. Jidanul în raiu, de Th. Speranță. Decl. de Ludovic N. Cioban ped. c. IV. 10. Morariu, de Chiriac. Executat de corul societății. 11. Cuvânt de încheere, de P. Ciongradi ped. c. IV. v. prezid. societății. Învitări speciale nu se trimit. Din sed. comit. ținută în 3/16 Nov. 1908. Avram Sedeau prof. președint. Ioan Hărduțiu p. c. III. secretar.

Necrolog. Subscrissii cu inima înfrântă de durere anunțăm tuturor neamurilor, cunoșcuților și amicilor, că neuitata și mult iubită noastră soție, mamă, sîcă, soră, noră și nepoată Aurelia Faur născ. Filip după un morb greu a răposat în Domnul astăzi la 12 $\frac{1}{2}$ ore în vîrstă de 26 ani. Înmormântarea a avut loc Vineri în 7/20 Noemvrie a. c. la orele 11 a. m. după ritual gr. ort. român, din casa mortuară a spitalului comitatenz din Arad. Fie-i înălțina usoară și memoria bine cuvântată. Cil. la 5/18 Noemvrie 1908. Victor Faur, preot, ca soț. Ioan Faur, ca fiu. Simeon Filip, preot, ca tată. Arsenie și Atanastasia Faur, ca socru și soacru. Ioan, Silviu, Victor, Romulus, Augustin, Livia, ca frați și soră. Teodor Filip, protopop emerit ca bunic.

X Avis Dlor învățători! Dl Iuliu Vuia a pus la dispoziția Ven. Consistor aradan 100 garnituri, tabele de cetire și tot atâtea instrucții metodice a metodei sunetelor vii, spre distribuire gratis. Cărțile de cetire ale Dlui Iuliu Vuia, aprobate cu laudă de minister, sunt scrise înconformitate cu instrucția ministerială Nr. 45711/1905.

Rectificare. În articolul „Modernismul și catolicismul“. S'au strecurat mai multe greșeli dintre care relevăm una dela începutul articolului, adecă citatul este nu din „Syllabus“ ci din enciclica papală în urma apariției căreia s'a pus în mișcare lumea protestantă și suntem atinși și noi. Articolul menționat s'a ocupat de mișcarea modernistă din sinul bisericii catolică. — De enciclica papală despre căsătorii ne vom ocupa într'un număr viitor. —

O faptă deamnă de imitat. Aflăm din izvor competență, că domnul Ioan Theodorovici, major ces. și reg. în pensiune din Timișoara, a donat „Alumeului gr.-or. din Timișoara” o casă în Timișoara-Fabric, în valoare de 7000 cor.

O nouă fundație. Zilele trecute a reposat în Görz (Austria) Căpitânul în perie Teodor Sandu, de obârsie de pe la Năsăud. El și-a iubit mult nația și a dăruit mult pentru scopuri culturale românești. La moarte a lăsat 25 mii cor fundațione, „Asociaționii”, care să și trimis la Sibiu, împreună cu testamentul reposatului.

Conferențele lui Xenopol. Dl A. Xenopol profesor universitar în Iași, va ține la Paris opt conferențe în cursul lunii Noemvrie, având următoarele subiecte: 1. Rasălatina a Românilor. 2. Originea poporului român. 3. Rolul Românilor în apărarea civilizației occidentale. 4. Influența intelectuală franceză asupra Românilor. 5. Influența politică franceză asupra Românilor din principalele Moldova și Valahia. 6. Istoria Românilor din Austro-Ungaria. 7. Starea materială și economică a poporului român. 8. Starea socială și intelectuală a Românilor.

Roosevelt - gazetar. Dnul Teodor Roosevelt, președintul de acum al Statelor-Unite americane, intră imediat după predarea oficiului în grijă nouui său urmaș, ca colaborator și coeditor la o revistă literară americană care îi plătește ca salar fix o sută douăzeci de mii de mărci la an. O altă revistă îi-a oferit două sute de mii de mărci la an, dar Roosevelt n'a primit ofertul. Președintul Roosevelt și-a rezervat dreptul să-și spună părerile în revistă totdeauna în plină libertate.

Cronică bibliografică.

A apărut *Revista generală a învățământului* Nr. 4 cu următorul sumar: Ion F. Buricescu, Ideile pedagogice ale lui Ion Ghica. Elena C. Meissner, În chestia educației fetelor. Dr. Ermina Kaiminski, Derivațiunile coloanei vertebrale. Al. Gh. Demetrescu, Programa de geografie. Onisifor Ghibu, O călătorie prin Alascia-Lorena. G. B. D., Abecedare nemțescă. St. Negulescu, O eră nouă de progres pentru școala primară. G. B. D. și Dr. Al. Bogdan, Idei și fapte, Cronică pedagogică din România și Ungaria.

A apărut *Albina* revistă populară Nr. 5 cu sumarul următor: Artur Gorovei, Legile țării: Despre familie — Sofia Nădejde, Școala și alcoolismul. — Dr. Lux, Frigul făcut anume și hrana lumii. Schitul de sub Piatră. — C. Rădulescu-Codin, Cojocul lui Sărăcila (Poveste din popor). — Excursiunile la Smârdan. — V. S. Moga, Lucerările agricole în Luna Noemvrie: Diferite lucrări; În grădina de pomi roditori; În grădina de legume; În podgorii; În pădure; Întreținerea vîtelor; Nutrirea pasărilor de curte. — Starea agricolă a României la finele lunii Octombrie. — Croica: Starea timpului; Boala I. P. Mitropolit primat; Moartea lui Remus Opran; Moartea lui C. Boerescu; Incendiul de Jangă Câmpina; Congresul funcționarilor comerciații; Moartea scriitorului Victorien Sardou; Lupta Românilor din Ardeal și Maramureș contra votului plural; Noul președinte al Statelor Unite; Liga Românilor din Suceava (Bucovina).

Dictionar ortografic al limbii române de Stefan Pop. București. Editura „Librăriei noastre”. Calea Victoriei, 47. prețul Lei 1. 75.

„Familia Română” revistă ilustrată apare în fiecare săptămână cu un bogat cuprins literar și distractiv. (Sfaturi, Curierul Modei, Ghicituri).

Abonații noi pot primi toate numerele dela început. Abonamentul e de 10 coroane pe un an.

Adresa: Budapest V. Strada Csáky 23.

Poșta Redacției.

V. A. în Chișoda — Casa parohială și ingrediriile ei le reperează comuna parohială ca și proprietar. Preotul însă este îndatorat a le ține în condiții bune și curățenie.

Aviz!

Avem onoare a Vă aviză, că cu prima Ianuarie 1909, deschidem în Arad, strada Deák Ferencz, Nr. 33, o librărie românească, carea vă purtă numirea:

„Librăria diecezană”

Întrând în legătură cu cele mai renumite firme din țară și străinătate, librăria noastră va fi asortată cu tot felul de cărți: bisericești, școlare, pedagogice și literare; recenzie bisericești și școlare; instrumente muzicale și tot felul de note; recenzie de scris: hârtie, cerneală, cu un cuvânt cu toate ce aparțin unei librării bine asortate.

Aducându-Vă aceasta la cunoștință, ne rugăm de sprijinul D-Voastră binevoitor.

Cu stimă:

Tipografia diecezană.

Concurse.

Pentru îndeplinirea postului invățătoresc din Bârlaia, protopresbiteratul Pesteșului, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 de zile în „Biserica și Școala”.

Emolumentele: 1. Cvartir liber, culină, cămară și grădină de legume. 2. Pământ arător și rit, prețuite în 100 cor. 3. Dela 100 nre case à ½ vică bucate, prețuite 120 cor. 4. Câte 60 fileri în bani, fac 60 cor. 5. Venitele stolare 20 cor. Alegându-l are să conduce strana în Dumineci și sărbători, fără nici o altă remunerare.

Doritorii de-a ocupa acest post sunt avizați, ca petițiile lor, ajustate regulamentar și adresate comitetului parohial din Bârlaia, să le înainteze P. On. Of. ppesc în Mezőteleg în terminul concursual, având dânsii până cu 8 zile înainte de expirarea concursului să se prezenteze în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în sf. biserică din Bârlaia, spre a-și arăta destinitatea în cântare și tipic.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: Alexandru Munteanu prezbiter

— □ — 1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a stației invățătoresc din comuna Vidra, ppiatul Hălmagiului, se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Dotația împreună cu acest post este: 1. În bani gata din casa cultului 524 cor. 2. Lemne în natură prețuite în 56 cor., din care are să se încălzi și sala de învățământ. 3. Salar pentru cantorat 20 cor. 4. Pentru conferință invățătorescă 30 coroane. 5. Pentru scriitoristica școalei 10 coroane.

Alesul învățător e îndatorat a îndeplini și canticul la s. biserică fără altă remunerație, iar la înmormântări unde va fi poftit va primi 50 fil. de asemenea a provedea instrucția în școala de repetiție.

Recurenții sunt avizați, ca recursele lor să fie ajustate cu documentele legale de evaluație și adresate com. par. din Vidra să le substea până la terminul sus indicat P. O. Oficiu protopiteral al Halmagiului (Nagyhalma) și să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic sub durata concursului în s. biserică din Vidra.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: Cornel Lazar prezbiter.

—□— 1—3

Pentru întregirea vacanțului post de paroh din Cheches, tractul Belinț, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 1. O sesiune parohială de 32 jugări, parte arător, parte fănat. 2. Întregire dela stat, care până acumă, pentru preot cu mai puțin de VIII clase, a fost la an 605 cor 76 fileri 3. Bir preoțesc, căte 6 oche de cuceruz sfârmat dela fiecare număr de casă și 4. Stolele uzuale.

Reflectanții la această parohie de clasa a II-a, cari pot să aibă, în sensul înaltului rescript consistorial de sub Nr. 6839 din 25 Octombrie v. a. c., evaluație și numai pentru parohii de clasa a III-a, au să-și instrueze petițiile lor conform legilor în vigoare și, pe calea oficiului protopopesc gr. or. rom. din Bélincz, Temes megye, să le adreseze respectivului comitet parohial, fiind poftiți a să prezintă odată, în lăuntrul terminului concursual, și în sf. biserică din Cheches, spre a-și arăta îndemnătatea în tipic și cântare, eventual în oratorie și celebărare.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: Gherasim Sârb prezbiter.

—□— 2—3

Pentru îndeplinirea postului învățătoresc vacant din Ponoară, protopopiatul Peșteșului, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare, în „Biserica și Școala“.

Emolumentele: bani gata: 600 cor. pentru familiatie: 100 cor. Dela comuna politică pentru școala de repetiție: 80 cor. Pentru scripturistica și conferință: 20 cor. Uzufructul alor 8 jugh. pământ arător și fănat: 100 cor. 24 metri de lemn, din cari se va încălzi și sala de învățământ, în preț de: 100 cor.

Doritorii da-a ocupă acest post sunt avizați, ca recursele lor să fie ajustate conform dispozițiilor statutare și regulamentare în vigoare, adresate comitetului parohial din Ponoară să le înainteze Prea On. oficiu protopopesc în M. Telegd, având dansii a-se prezenta în vre-o Dumineacă sau în vre-o sărbătoare în sfânta biserică din Ponoară, pentru a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Ponoară, la 17/30 Oct. 1908.

Petru Lascu, m. p.
prect. pres. com. par.

Vasile Lungu m. p.
not. adhoc.

In conțelegere cu: Alexandru Munteanu, protoprezbiter.

—□— 3—3

Pentru întregirea vacanțului post de învățător la școala poporala confesională gr. or. rom. din Brestovat, (Aga), se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: a) în bani gata 81 cor. 60 fil. b,) în naturalia 720 litre grâu prețuit în 81 cor. 60 fil., și 720 litre de cuceruz prețuit în 69 cor. 60 fil. c,) 4 jugări de pământ, parte arător, parte fănat, prețuit în 80 cor., d,) pentru scripturistica și pentru conferință 10 cor. e,) locuință în natură și grădnă și f,) dela înmormântării de prunci sub 7 ani 40 fil., ear în sus și dela oameni mari 80 fil., și cu liturgie 1 coroană. Salarul să întregește dela stat în sensul articolului de lege XXVII din 1907, fiind în principiu pus deja în vedere din partea înaltului ministeriu. Alesul are să primească, dela întărirea sa de învățător definitiv, diferența dela dotația dată de parohie până la cea statornică prin legea provocată aci, dela stat, și nu poate să ceară anticiparea ei dela parohie sub nici un titlu. Alesul, tot pe lângă dotația specificată, este dator să conduca strana și să cânte la cununii,

Reflectanții la acest post sunt poftiți a-și așterne petițiile lor, instruite în sensul legilor în vigoare, comitetului parohial din Brestovat, pe calea oficiului protoprezbiteral din Belinț (Bélincz, Temes megye), și într-o din Duminecele ori sărbătorile, cari cad în lăuntrul terminului concursual, a să prezintă în biserică din Brestovat, spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântare.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: Gerasim Sârb protoprezbiter.

—□—

3—3 gr.

! În atenția Domnilor Preoți !

A arărat :

„PARENESE“

Cuvântări ocasionale și funebrale

pentru toate ocaziunile ce obvin în
oficiul pastoral al preotului

de Pr. D. Voniga

Lucrare aprobată și unică în literatura noastră
pastorală !

— Publicată cu binecuvântarea arhierească —

Volumul I. Ediția a II-a

Cuprinde o mulțime de cuvântări *potrivite tuturor imprejurărilor, ocasionale și evenimentelor extraordinare ce obvin în viața creștinului și în oficiul pastoral al preotului*.

Opul se poate procură cu preț de 4 cor., plus 20 fil., porto la autor în Gyirok, (Temes m.) și la toate librăriile românești.

1—2